

המכון לחקר עם עולם

ישועתו חובקת זרועות העולם של הקדוש ברוך הוא וחוסר הבנתו של ישראל

חוסר הבנתו של ישראל את תפקידו האלוהי

זוהי המודעה ה – 91 אשר אנו מפרסמים בתקשורת הכתובה בישראל. המכון לחקר עם עולם פועל כאן הפרהסיה כבר מאז 1981 ומנסה "לפוצץ" את שריון הפלדה שמהווה המסורתנות הגלותית שלנו והמקיפה אותנו מזה כאלפיים שנה ומנייה וביה חוסמת בפנינו את הגישה לישועת ה' חובקת זרועות העולם אשר שוב ניתנה לכל אדם באשר הוא. שהרי עד היום מסייגת הבנת ישראל את הישועה לעצם עמנו וצדקתו בלבד.

יש לציין ולהדגיש, כי אין עם כעם ישראל אשר נועד מלכתחילה ומיועד כל כך להבין את מחשבותיו ודרכיו של האל. אלא שכפי שכמעט בלתי אפשרי לפרוץ את יוהרת התחסדותם של נוצרים מסוימים, כך נדמה שגם ישראל מדשדש מזה כאלפיים שנה במקום בהתפתחותו הרוחנית. כיוון שעם הופעתו ופועלו של ישוע, שאמנם נולד לפי המקרא בבית-לחם (ר' מיכה ה' 1), אך מוסיף להיות בזוי בקרבנו עד היום, נחשפה כוונתה העיקרית והעמוקה ביותר של התורה בדרשת ההר באופן שיש להבינה באמת, מאחר ששורשו של החטא בלב וטמון כבר בטבעו של הבשר. התורה, לעומת זאת, כביכול גוזרת את דינה עליו רק "לאחר מעשה".

בהתאם לכך גם נרשם בהצהרת העקרונות של "הצוותא לעדות משיחית", שעומדת מאחורי עבודת המכון לחקר עם עולם, תחת סעיף 7, כי לאחר ש"יידע" כל בית ישראל את ישוע וישוב אל משיח-אל-גיבור" (לפי ישעיה ט' 5 ו' 21) או-אז נמלא את ייעודנו כעם סגולה וממלכת כוהנים באמת. השליח פאולוס (שאול) גזר גזרה שווה בין תהליך זה לבין הרכבתם מחדש של הענפים הטבעיים על הזית המקורי (אל הרומיים יא' 24), משמע שאין האמונה המשיחית משולה לעבודה זרה בעבור עמנו, אלא נהפוך הוא: היא היא עצם משמעותו של קיומנו הלאומי והרוחני בקרב אומות העולם. היהדות במתכונתה החרדית לא הצליחה עד עצם היום לפרוץ לנו דרך אל קודש הקודשים ולסלול לעם גישה אל השכינה של האל כפי שחולל זאת קורבנו של המשיח על הר הגולגולתא (מתי כז' 51). ניתן לתאר את תפקידה של יהדות זו במקרה הטוב כמנגנון חולף להבטחת הישרדותו של העם בגלות באמצעות מסורת "יהודית" גלותית. נכון הוא, שהן הכנסייה הטרינומפליסטית שכבר עם חלוף דורות המייסדים היהודיים-משיחיים הפנתה עורף במודע ובכוונה תחילה לשרשיה היהודיים (במסורת ה – adversus judaeos הידועה לשמצה, קרי "כנגד היהודים"), וגם כנסיית הרפורמציה של מרטין לותר הגרמני לא הוציאה עצמה מלרדוף את יהודי אירופה עד זוב דם. גישה הרת אסון זו היא שהובילה לכריתת ברית עם הנאצים בתקופת הרייך השלישי בגרמניה, והיא זו שעמדה בבסיס הבריתות עם השליטים במשך כל תולדות הכנסייה. גם כיום אנו עדים לכניעה דומה אל מול כוחות האיסלאם המתחזק ועוד צפוי בואו של משיח השקר שגם לו היא שוב תיכנע.

בסופו של דבר לא תיוותר לישראל כל ישע אלא מזרועו החזקה של הקדוש ברוך הוא עצמו, אשר ימלא אחר כל הבטחותיו שניתנו לטובת עמו, אפילו יימלט רק החלק העשירי שלו במהומת מלחמות ואסונות אחרית הימים העתידות לפקוד אותנו באזור ובעולם (ישעיהו ו' 13 ועמוס ה' 3). נאמן הוא האל, גם כשהאדם בוגד ריקם. כך מצא האל בבגידת המתמשכת של הכנסיות הממוסדות סיבה להשיב לעמו את זכות המושב בארץ אבות, זכות, שנשללה ממנו בידי הקיסר הרומי אדריאנוס כאשר הלה שאף בזמנו למרק את שם ישראל מכל זכרון והחליפו ב"פלסטינה" (קרי ארץ הפלישתים). כעת רצון האל, כי ארץ זו איננה עוד תיקרא על שם אויביו, אלא תעבור שוב לרשותו של עם ישראל, כאשר אין בעלות זרה עליה אלא זו של האל עצמו לעולמי עולמים.

היהדות לא תגיע לנחלת ייעודה אלא על ידי ההכרה המשיחית באיש אשר כינויו המקראי בהקשר לתקומת ישראל כאן בארץ ציון הוא "מלך רועה אחד", ישוע המשיח שמו (יחזקאל לז' 24 וגו'). דווקא אותו מוסיפים לקלל ולגדף כדוגמת "הכמינו ז"ל" שכינו אותו בתלמוד "אתנן זונה" ו"ימח שמו וזכרו" של אותו האיש פלוני (מכאן "יש"ו"). אלא שדווקא מותו על הצלב הארור, הוא לבדו שמסוגל להביא לכל אדם שמתייב תחת דמו את סליחת החטאים לישועתו וגאולתו לבסוף (ראה קורבן "אשם" בישיעיהו נג'). נבזה ונחל אישים, איש מכאבות וידוע חלי; וכמקסתר פנים מפנו, נבזה ולא חשבנהו. אכן חלינו הוא נשא, ומכאבינו סבלם; ונאנחנו חשבנהו, נגיע מכה אלהים ומענה. והוא מחלל מפשענו, מדבא

היהודית, בו ניבא המשיח ישוע הן את חורבן הבית בירושלים והן את גלות העם אל כל הגוים בצורה מדויקת להפליא (מתי כג' 37-39 ; כד' 1 וגו'). מדובר בתעודת עניות כאשר "הגניוס היהודי" המהולל עדיין לא השכיל לגלות את כשלוננו בפני אלוהי אבותינו, הקדוש ברוך הוא, במקום להמשיך ולהונות את עצמו כאילו אנו כבר חיים בממלכת השלום הנצחי. כל מלכות השמים ממתינה רק לתשובת עם ישראל, מפני שכתוב בספר יואל (ג' 5) "הֲיֵהָ, כָּל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְשֵׁם יְהוָה--יִמְלֹט: כִּי בְהֵר-צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה, כִּי אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, וּבְשָׂרֵי־דָם, אֲשֶׁר יְהוָה קָרָא". וכבר אצל הנביא יחזקאל מלין האל כלפי הנביא כי "שולח אני אותך אל-בני ישראל--אל-גוים המורדים, אשר מרדו-בי: הֲמָה וְאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי, עַד-עַצֵּם הַיּוֹם הַזֶּה. וְהַבְּנִים, קָשִׁי פְּנִים וְחִזְקִי-לֵב--אֲנִי שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ, אֲלֵיהֶם; וְאִמְרַתְּ אֲלֵיהֶם, כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה. וְהֲמָה אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחְדְּלוּ, כִּי בֵּית מְרִי הֲמָה--וְיִדְעוּ, כִּי נִבֵּיא הָיָה בְּתוֹכְכֶם." כמו כן: "וְאִתָּה בְּן-אָדָם אֶל-תִּירָא מֵהֶם וּמִדְּבָרֵיהֶם אֶל-תִּירָא, כִּי סָרְבִים וְסָלוּנִים אוֹתְךָ, וְאֶל-עַקְרָבִים, אֲתָה יוֹשֵׁב" (יח' ב' 3-6). וגם כלפי הנביא ישעיהו הלין הקדוש ברוך הוא כי חש דחוי ברחמיו על ידי העם הסורר והחוטא. כי מדובר בעם כבד עוון. וארוכה היא רשימת עוונותיו של ישראל – וכל עוד אנו מוסיפים להדחיק את "אשמנתנו" או אחריותנו בגורלנו ("הסתר פנים") וממשיכים לחפש "גוים אשמים", לא יעזור לנו הדבר כלפי אלוהי אבותינו. כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום. ומשום שזה חל גם על עמים שלמים, שומה עלינו לשוב ולשאול את עצמנו, היכן עוינו אנו בפני וכלפי האל. תמיד קל יותר לגזור את הדין על האחר במקום לבחון את מחדליך וכשלונותיך.

אנא היושעו!

בקשה ותחינה זו היא מוצדקת למדי לאור האיומים המתמידים על ישראל. סכנה עורבת לנו מצפון. התיאולוגים הנוצרים אינם בקיאים בנושא "גוג מארץ מגוג" אשר יאיים על ישראל במסגרת נבואות "קץ הימים" לפי יחזקאל הנביא (פרק לח'). רוסיה ובנות חסותה, אליהן משתייכת גם איראן, עוד יהוו סכנה ממשית ועצומה לישראל. מירוץ החימוש (גם הגרעיני) באזורינו כולל התעצמותן של כנופיות איסלמיסטיות רצחניות חדשות לבקרים, שלא היו כדוגמתן יתפסו תאוצה כזו, שאף העולם המערבי החופשי לא יוכל להתעלם מהם. הפוליטיקאים החלשים במערב שוב לא יהיו מסוגלים להשתלט על הסיכונים הללו שלא יהיו עוד ניתנים לחישוב. הדיפלומטיה תיחשף ככלי ריק וחסר תועלת אפקטיבית כלפי אנשים שבזים לחייהם ובאופן שטני "מקריבים" אותם לאלילים "אללה", שאל לנו לזהות בו את אלוהי ישראל. הקדוש ברוך הוא אינו יישן ולא ינום, אלא ממתין בדריכות עם תוכנית ישועתו, מכיוון שבסופו של יום, אין אלה כלי נשק רצחניים שיכתיבו את עתידו של ישראל ושל שאר העולם, אלא למעשה בואו של המשיח ישוע אשר יזדהה בפצעיו ("חבורתו") כמשיח-האל הנדקר ככתוב כבר בספר הנביא זכריה (יב' 10).

אנו נאבקים על זכותו של עם ישראל בהתאם להבטחותיו של אלוהי אבותינו (בראשית יז' 8 ; יהושע א' 3-6 ; יחזקאל לו' 33-38 ; מז' 14-23). בהקשר לזכויות הפלסטינים על אותה הארץ חלה עמדת המקרא לפיו אל להם לפלסטינים, תחת חסות שאיפות פאן-איסלאמיות גלויות או מוסוות, להתנגש עם רצון האל תוך שלילת זכותו של העם היהודי לגור כאן בבטחון ובשלום.

הצעתנו יקרת-הערך וללא כל תשלום

אם אתם מעוניינים להוסיף וללמוד על שליחותו וגורלו של עם ישראל אנו מתכבדים להציע לכל המעוניינים את **ספר המקרא השלם, הכולל את הברית החדשה** כמסמך רוחני ממעלה עליונה של תולדות עמנו שמחבריו היו רובם ככולם יהודים שכתבו בראש ובראשונה אל אחיהם היהודים. כמו כן, ואף זאת ללא כל התחייבות או תשלום, את **ספר התיעוד "ייעודו ועתידו של עם ישראל"**, פרי עתו של מחבר שורות אלה.

אנו מציעים לכם ללמוד אצלנו על המשך מפת-הדרכים של אלוהינו כפי שהוא הנחילה לנו בדברו שבמקרא. אנו מצפים לפניותיכם ואל תהיו מופתעים אם מצוקת ישראל תוסיף ותגבר.

בברכה

המכון לחקר עם עולם

קלאוס משה פילץ, יו"ר ומחבר

ת.ד. 8503

61084 תל אביב

המחבר, קלאוס משה פילץ, בן 79 וניצול שואה, הנו פובליציסט. מאמרו זה פורסם בשפה הרוסית בעיתון "וסטי" לרגל חג השבועות 2015.